

J.N. Darby

Als u dan Mij zoekt, laat dezen heengaan

Johannes 18:1-11; 19:25-30

De bedoeling van God en van de Heere Jezus is ons volmaakt gelukkig te maken. Toch krijgen we dikwijls te maken met zielsoefeningen, en het doel hiervan is ons te reinigen en ons dichter bij God te brengen. Hij wil ons volmaakt gelukkig maken; en dat niet alleen voor de eeuwigheid bij Hem in de heerlijkheid, maar ook hier beneden wil Hij ons laten genieten van alle gevolgen van Zijn liefde. Hij wil dat wij de realiteit van die liefde ervaren, door ons bewust ervan te maken dat, ondanks verzoeken en beproevingen, niets *'ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die is in Christus Jezus, onze Heere'* (Rom. 8:38-39).

Inderdaad, als onze harten niet gehecht zijn aan Jezus, dan zullen wij op aarde niet gelukkig zijn. God roept ons op om te geloven en Zijn liefde te leren kennen, waarvan Hij het bewijs gegeven heeft in de overgave van Zijn Zoon. Toch zijn er moeilijkheden en verzoeken waardoor de satan ons probeert daarvan af te houden. Maar de Heere Jezus heeft ons verlost van al deze moeilijkheden; en ik ben er steeds meer van overtuigd dat alleen het geloof in de kracht van het werk van Christus ons in staat stelt het kwaad te overwinnen. Wij zouden van deze verlossing niet kunnen genieten, als de toorn van God nog op ons rustte. Maar wij weten dat Jezus alle gevolgen van deze toorn volledig heeft ondergaan. In Gethsemane stond Hij voor die beker, die Hij moest drinken. Toen verkeerde Hij nog niet onder de toorn van God. Op het kruis heeft Hij die toorn gedragen en het uitgeroepen: *'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?'* In Gethsemane

werd Hij nog niet verlaten, want Hij richtte zich direct tot Zijn Vader en een engel werd dan ook gezonden om Hem te versterken. Maar daar omringde de satan Hem met zijn verschrikkingen en probeerde Hem te scheiden van de gemeenschap met Zijn Vader. Toch heeft Hij alles overwonnen en kalm doorstaan.

De gelovige die Jezus ziet op het kruis, terwijl Hij daar de beker van Gods toorn drinkt, vindt daarin volle en volledige vrede; het is de basis om volmaakt gelukkig te zijn. De toorn van God is als een wolk voorbijgegaan. Deze wolk heeft zijn last laten vallen op Jezus, en de zon van Gods liefde schijnt nu in al zijn luister. Satan heeft geprobeerd het werk van Jezus op twee manieren te verhinderen. Allereerst door Hem te verzoeken aan het begin van Zijn dienst. Daarna in de hof van Gethsemane. Bij het begin van Zijn openbare leven heeft de Heer Jezus de 'sterke' gebonden, door de verzoeking te weerstaan; en als de mens kon worden gezegend en in het genot van de zegen kon binnengaan, dan was dit het ogenblik! Jezus genas de zieken, gaf blinden het gezicht terug, enz.. Maar de mens was zelfs niet in staat te ontvangen wat God hem gaf. Christus, de bron van zegen op aarde, is verworpen. Maar hoe dan ook, zoals we weten en nooit genoeg kunnen beseffen, is de Heere Jezus niet teruggedeinsd, want Hij wilde ons ten slotte in de hemel hebben. De mens als zodanig was niet in staat de zegen te ontvangen. Hij heeft een nieuwe schepping voor ons moeten teweegbrengen, om ons in te kunnen voeren in het genot van de hemel.

In Johannes 18 bevond de Heere Jezus Zich tegenover de vijand en tegenover alles wat Hem beproeven kon. Met uitzondering van de toorn van God, want die onderging Hij nog niet, hoewel die Hem wel voor ogen stond. *'Nadat Jezus dit gezegd had, ging Hij uit met Zijn discipelen over de beek Kedron, waar een tuin was die Hij met Zijn discipelen inging'* (Joh. 18:1). Wat een onderhoud vond daar plaats. Wat een vertrouwelijke mededelingen en bewijzen van liefde vernamen Zijn discipelen daar! Judas was er ook bij geweest en kende die plaats goed. En toch heeft hij Jezus op diezelfde plaats verraden! Wat een afschuwelijke daad, maar zo is de mens!

'En terwijl Hij in zware strijd raakte, bad Hij des te vuriger' (Luk. 22:44). Satan probeerde Zijn ziel te verduisteren, Hem te laten wankelen, Hem te overstelpen door Hem voor te houden wat er ging gebeuren. Hij probeerde Zijn gemeenschap met de Vader te verhinderen; en zo handelt hij ook met ons, als hij zijn best doet ons te ontmoedigen. Maar het gevolg van alle aanvallen van de satan op de Heer Jezus wordt duidelijk in dit vers: *'En terwijl Hij in zware strijd raakte, bad Hij des te vuriger.'* Satan, de vorst van de duisternis, gebruikte al zijn kracht om Hem te laten vallen, maar de Heere Jezus bleef steeds dicht bij de Vader. Hij toonde daarmee Zijn trouw en Hij verbond Zich met steeds meer kracht aan de wil van de Vader. Dat

Als u dan Mij zoekt, laat dezen heengaan

was Zijn volmaaktheid. Hoe meer de satan Hem verzocht, hoe meer Hij God zocht. Hij ontving niets, niet van de satan en ook niet van Judas, maar Hij ontving alles uit de hand van Zijn Vader. De kracht van de satan en zijn rechten op ons werden door Hem tenietgedaan.

In het evangelie naar Johannes wordt ons in de eerste plaats de heerlijke Persoon van Christus voorgesteld. We zien dan ook in Johannes 18:4 dat Hijzelf naar voren treedt en zegt: *'Wie zoekt u?'* Zo handelt de goede Herder, als Hij Zijn leven aflegt voor Zijn schapen. Hij zegt ook: *'Niemand neemt het van Mij, maar Ik leg het uit Mijzelf af'* (Joh. 10:18). Hij had rustig weg kunnen gaan; de onmacht van de vijanden die Hem kwamen gevangennemen, was dan openbaar gemaakt. Maar Hij kwam naar voren om Zijn schapen te beschermen voor het kwaad, dat over Hem geen enkele macht had. Hij was innerlijk, in Zijn hart, al door deze oefening gegaan waarin de satan Hem op de proef stelde, toen Hij de gevolgen van onze toestand op zich nam. Hij was eerder al aangegrepen door droefheid tot de dood.

Daarom kon Hij nu rustig zijn tegenover de vijand. Hij had innerlijk al overwonnen. Hij zag in alles wat Hem te wachten stond, alleen de wil van Zijn Vader. Terwijl Hij die volbracht, beveiligde Hij de Zijnen door een volle verlossing. *'Toen Hij dan tot hen zei: Ik ben het, deinsden zij terug en vielen op de grond'* (Joh. 18:6). De soldaten konden niets tegen Hem beginnen. Hij werd niet gevangen *genomen*, Hij *gaf* Zichzelf. Hij zei nog: *'Als u dan Mij zoekt, laat dezen heengaan'*. Wanneer de vijand present is, gaat Hij op de bres staan en geeft Zichzelf over om de Zijnen te bevrijden. Christus had met Zijn Vader gesproken. Het gaat er nu om of *Hij* of dat *wij* gevangen moesten worden genomen. Maar Hij sprak de woorden: *'Laat dezen heengaan'*. Zijn werk stelt ons volkomen gerust, als wij echt hebben begrepen dat Hij *voor ons* naar voren is getreden, de vijand tegemoet. Dan kunnen wij volle vrede genieten. Er zijn verzoeken, dat is waar. Maar het blijft niet minder waar dat de Heere Jezus heeft gezegd: *'Laat dezen heengaan'*. De satan heeft geen enkel recht op ons, geen enkele macht over ons, want hij is in Gethsemane al overwonnen.

Wij verwerklijken niet genoeg wat deze woorden inhouden en moeten leren ervan te genieten. *'Niemand neemt het leven van Mij'*, had Christus gezegd. Zijn overwinning over de vijand had Hem in deze volmaakte vrede geplaatst. De macht van de duisternis kon alleen werken in Zijn vijanden. Daarom zei Hij: *'de drinkbeker die de Vader Mij heeft gegeven, zou Ik die soms niet drinken?'* Maar in Johannes 19:28 zegt Hij op het kruis: *'Mij dorst'*. Daarin zien we de Heere Jezus volmaakt rustig. De Schrift moest vervuld worden en daarom zei Hij: *'Mij dorst'*. Wanneer Hij in vers 26 van hoofdstuk 19 Zijn moeder ziet en de discipel die Hij liefhad, daarbij ziet staan, zegt Hij tegen Zijn moeder: *'Vrouw, zie, uw zoon'*. Daarna zegt Hij tegen de discipel: *'Zie, uw moeder'*. Deze woorden tonen ook dat Hij in een toestand van

volmaakte vrede verkeerde. Hij hield Zich met Zijn moeder bezig. Hij had een volmaakt inzicht in wat Hem omringde en Hij kende volle vrede ten opzichte van al deze dingen.

'Toen Jezus dan de zure wijn had genomen, zei Hij: Het is volbracht! En Hij boog Zijn hoofd en gaf Zijn geest over' (Joh. 19:30). Hij stierf niet zoals alle mensen sterven. Hij gaf Zelf Zijn geest over, nadat Hij de hitte van de toorn van God had gedragen. Maar de beker was nu leeg, en Hij had de satan overwonnen door alle macht te trotseren van hem die de macht over de dood had. Hij gaf Zichzelf over om de dood te ondergaan op het kruis, als gevolg van de toorn en het oordeel van God, en niet als gevolg van de macht van de satan. Hier dronk Hij de beker en ging Hij in de dood, zonder dat iets de kracht en de werkelijkheid van het oordeel verzachtte.

We zien dat de hele toorn van God nu is bevredigd en dat de dood voor ons net als voor de Heere Jezus is: de geest overgeven. Jezus heeft in Gethsemane geleden en de macht van de satan is overwonnen. Op het kruis heeft Hij de beker van de toorn leeg gedronken. Nu is voor ons de dood een overgang om *'bij de Heer te zijn'*, zoals geschreven is: *'te leven is voor mij Christus en te sterven is winst'* (Fil. 1:21). Alle dingen zijn vóór ons, hetzij leven of dood. Niets kan ons scheiden van de liefde van God in Jezus Christus: de dood niet en ook het leven niet. Als dus de satan is overwonnen voor wie gelooft, blijft er niets over voor ons dan de gevolgen van de liefde van God, die de ziel in het volle genot van de genade plaatst en ook zal invoeren in het genot van de heerlijkheid.

Het werk van Christus wordt toegepast op alles wat wij zijn en wij moeten in Zijn kracht het middel vinden om voor Hem overwinningen te behalen. De christen begint zijn loopbaan met een volmaakte verlossing; en wanneer hij daarna strijd heeft, moet hij leren zich te bedienen van de wapens die God hem gegeven heeft. Dat betekent ook te leren dat zijn vijanden al overwonnen zijn. Wij zijn de vrucht van de kracht van het volmaakte werk van Christus. Laten we niet tevreden zijn, zolang wij er niet van genieten. Als de satan komt, laten wij hem dan weerstaan; en hij *'zal van u vluchten'* (Jak. 4:7). Zoals hij van de Heer Zelf gevlucht is na Hem te hebben verzocht in de woestijn.

God te kennen in Zijn liefde is een voortdurende gunst. Ik weet het uit ervaring. Er is strijd, maar het is niet minder waar dat men een volmaakte vrede geniet, als men het werk van de Heer Jezus beschouwt. Wees ervan verzekerd dat de Heer Jezus alles heeft overwonnen wat ons het genot van die volmaakte vrede zou kunnen ontnemen. God is rechtvaardig, dat is zeker en Hij moet het kwaad oordelen. Maar dit oordeel is op Christus gevallen en Hij kan ons nu volmaakt liefhebben. De wereld en het vlees geven ons nog strijd, maar wij kunnen gelukkig zijn in Christus. Wij

kunnen zeggen: *'Mijn ziel is aan U verkleefd, Uw rechterhand houdt mij vast'* (Ps. 63:89). Dat is waar geluk.

De Heilige Geest leert ons dat de liefde van God voor ons onbegrensd is. Christus heeft dit voor ons bewerkt. De God van liefde heeft Zijn liefde voor ons laten stromen in de gave van Zijn Zoon, opdat wij in vrede zouden leven met een rustige geest; en als we genieten van God, ontbreekt ons niets. Ja, in deze arme verloren wereld is Jezus naar voren gekomen, opdat wij konden ontkomen. *'Laat dezen heengaan'*. Dat te weten, heiligt en maakt volmaakt gelukkig.

Bron: Le Messenger Évangélique 1954-247; Titel: Laissez aller ceux-ci

